

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 18944-08-25 לבמור נ' ראש יהודי (ע"ר) ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט דן ליברמן

הדס יפית לבמור

תובעת

נגד

1. ראש יהודי (ע"ר)
2. ישראל זעירא

נתבעים

פסק דין

1. עניינה של תביעה זו, העומדת על סך של 25,000 ₪, הוא בטענות התובעת בדבר עשרים ושלוש הודעות פרסומת (שני מסרונים, שתי הודעות ווטסאפ ותשע עשרה הודעות דוא"ל) שנשלחו אליה שלא כדין. לטענת התובעת, הודעות פרסומת אלה נשלחו אליה על ידי הנתבעים בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת") והוראות חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות").
2. הנתבעת 1 היא עמותה והנתבע 2 הוא חבר בוועד העמותה של הנתבעת 1.
3. מכתב התביעה עולה כי התובעת קיבלה את המסרון הראשון מטעם הנתבעת 1 לטלפון הנייד שלה ביום 20.9.23. ביום 1.10.23 קיבלה התובעת מסרון נוסף לטלפון הנייד שלה מאותו מספר טלפון שממנו נשלח המסרון הראשון. במסרון זה שהתייחס, כמו המסרון הראשון, לפעילותה של הנתבעת 1 לא צוין במפורש שם השולח. התובעת בחרה שלא להתעלם ממסרון זה. לטענתה, על אף שהמסרון השני נשלח מאותו מספר טלפון שממנו נשלח המסרון הראשון, ועל אף שהן המסרון הראשון והן המסרון השני התייחסו לפעילות הנתבעת 1, היא ביקשה להתחקות אחר זהות שולחת המסרון השני. לפיכך, נכנסה התובעת לדף הנחיתה באינטרנט שאליו הפנו שני המסרונים, וביום 1.10.23 תרמה באמצעותו תרומה כספית בסך 10 ₪ לנתבעת 1. לאחר מתן התרומה קיבלה התובעת קבלה מהנתבעת 1 וכך הובררה לה, לטענתה, זהות שולחת המסרון השני.
4. עוד יצוין, כי כתובת הדוא"ל של התובעת נוספה לרשימת התפוצה בדוא"ל של הנתבעת 1 בעקבות התרומה האמורה, ומאז ועד להגשת התביעה קיבלה התובעת תשע עשרה הודעות

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 18944-08-25 לבמור נ' ראש יהודי (ע"ר) ואח'

תיק חיצוני:

- 1 דוא"ל מהנתבעת 1. למען השלמות התמונה יצוין, כי הודעת הדוא"ל הראשונה שקיבלה
- 2 התובעת מהנתבעת 1 לאחר ביצוע התרומה נשלחה לה ביום 16.10.23 בשעה 17:26.
- 3 התובעת אינה חולקת על כך שהודעת דוא"ל זו נשלחה לה כדין, אולם פחות משעה לאחר
- 4 קבלתה (ביום 16.10.23 בשעה 18:05) השיבה התובעת להודעת הדוא"ל האמורה וביקשה
- 5 את הסרתה מרשימת התפוצה של הנתבעת 1.
- 6 5. לשני המסרונים שקיבלה התובעת וכן להודעות הדוא"ל נשלחו אליה צורפו קישורים
- 7 שלחיצה עליהם מאפשרת למקבל ההודעה (במסרון או בדוא"ל) להסיר עצמו מרשימת
- 8 התפוצה של הנתבעת 1. התובעת אינה מכחישה כי העדיפה שלא ללחוץ על קישורים אלה.
- 9 לטענת התובעת, פסיקת בתי המשפט קבעה כי מתן אפשרות להסרה באמצעות קישור בלבד
- 10 אינו עומד בהוראות הדין, שכן לחיצה על קישור עלולה לחשוף את הנמען לרוגלות או
- 11 וירוסים. לפיכך, כך ממשיכה התובעת וטוענת, היה על הנתבעת 1 לאפשר לה לבקש הסרה
- 12 מרשימת התפוצה באמצעות שליחת דוא"ל.
- 13 6. בהקשר זה מוסיפה התובעת, כי ביום 1.10.23 שלח בא-כוחה בשמה ובשם לקוחות נוספים
- 14 שלו, שקיבלו הודעות פרסומת מהנתבעת 1, מכתב התראה טרם נקיטת הליכים משפטיים
- 15 לנתבעת 1 (בכל הנוגע לתובעת התייחס מכתב זה לשני המסרונים הנזכרים לעיל שנשלחו
- 16 אליה – ביום 20.9.23 וביום 1.10.23).
- 17 7. ביום 25.9.24 שלחה התובעת עצמה מכתב מטעמה לנתבעת 1 שבו ביקשה, בין היתר,
- 18 הפסקת שליחת הודעות פרסומת אליה, והציעה לנתבעת 1 לנסות ולהגיע לפשרה מבלי
- 19 להיזקק להליכים משפטיים. מכתב זה נשלח לשלוש כתובות דוא"ל המשויות לנתבעת 1,
- 20 ואין חולק כי הוא לא נענה וכי התובעת המשיכה לקבל הודעות דוא"ל מהנתבעת 1 גם לאחר
- 21 שליחת מכתב זה.
- 22 8. השתלשלות העניינים המתוארת לעיל מובילה לשתי מסקנות הדרות בכפיפה אחת –
- 23 המסקנה האחת היא כי הנתבעת 1 פעלה שלא כדין בכך שהמשיכה לשלוח הודעות פרסומת
- 24 לתובעת, על אף שנתבקשה במפורש להפסיק לעשות כן; המסקנה האחרת היא כי התובעת
- 25 פעלה באופן מכוון על מנת שהנתבעת 1 תשלח לה הודעות פרסומת שלא כדין, וזאת על מנת
- 26 להשיא את רווחיה מהגשת התביעה דנן.
- 27 9. סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת קובע את האיסור הבסיסי לשלוח לנמען דבר בלא קבלת
- 28 "הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה
- 29 מוקלטת". סעיף 30א(ד)(1) לחוק התקשורת ממשיך וקובע, כי הנמען רשאי בכל שלב לשלוח
- 30 למפרסם הודעה בדבר "סירובו לקבל דברי פרסומת, דרך כלל או מסוג מסוים, ולחזור בו
- 31 מהסכמתו, ככל שניתנה". סעיפים 30א(ט) ו-30א(י) לחוק התקשורת קובעים כי הפרת

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 18944-08-25 לבמור נ' ראש יהודי (ע"ר) ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת היא עוולה אזרחית, המזכה את התובע בגינה בפיצויים
- 2 לדוגמה ללא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 1,000 ₪ לכל הודעת פרסומת.
- 3 10. בהסתמך על הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת, הידועגם כ"חוק הספאס", טוענת, אפוא,
- 4 התובעת כי היא זכאית לפיצוי בסך 23,000 ₪ בגין עשרים ושלוש ההודעות שנשלחו לה
- 5 שלא כדין מטעמים של הנתבעים.
- 6 11. עיון בהודעות שנשלחו לתובעת מעלה כי הן כוללות מידע אינפורמטיבי על פעילות הנתבעת
- 7 1 אך בבד הן נועדו גם לצורך גיוס תרומות לנתבעת 1 ולפיכך מדובר ב"דבר פרסומת"
- 8 כמשמעותו בחוק התקשורת. בהקשר זה יצוין כי ההגדרה של "דבר פרסומת" בחוק
- 9 התקשורת היא: "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או
- 10 לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת".
- 11 12. עוד יצוין, כי כבר נקבע בפסיקה שעל מנת לעמוד בחובה המוטלת על שולח דבר הפרסומת,
- 12 בהתאם לסעיף 30א(ד)(1) לחוק התקשורת, לאפשר הסרה "בכתב או בדרך שבה שוגר דבר
- 13 הפרסומת", לא ניתן להסתפק בקיום לחצן "הסרה" בדבר הפרסומת שנשלח, אלא יש
- 14 לאפשר לנמען לבקש את ההסרה באמצעות שליחת דוא"ל, וזאת כאשר מדובר, כמובן,
- 15 בדבר פרסומת שהתקבל מלכתחילה באמצעות דוא"ל (ר' רע"א 4704/20 יונתן בן-עמי נ'
- 16 FACEBOOK IRELAND LTD (9.2.21) (להלן: "עניין בן-עמי", פסקה 22 לפסק
- 17 הדין).
- 18 13. בהקשר זה נקבע כי כאשר מפרסם, השולח, באמצעות דוא"ל, דבר פרסומת לנמען, מסתפק
- 19 בקיום לחצן "הסרה" בלבד, ללא כתובת תקפה ברשת האינטרנט, שבה ניתן לפנות אליו על
- 20 מנת לשלוח הודעת סירוב, הוא אינו עומד בחובה המוטלת עליו לפי סעיף 30א(ה)(1)(ג)(1)
- 21 לחוק התקשורת לפרסם בדבר הפרסומת שאותו הוא שולח "כתובת תקפה של המפרסם
- 22 ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת סירוב" (ר' ע"א (מחוזי - מרכז) 16321-03-20 עקיבא
- 23 נ' טרווליק בע"מ (20.9.20), פסקה 50 לפסק הדין).
- 24 14. הנה כי כן, הנתבעת 1 לא עמדה בהוראות סעיף 30א לחוק התקשורת בהיבטים שונים וזאת
- 25 הן בעצם שליחת ההודעות לתובעת ללא הסכמתה, והן בכך שלא ניתנה במסגרת הודעות
- 26 אלה אפשרות לשלוח "הודעת סירוב", כמשמעותה בסעיף 30א לחוק התקשורת.
- 27 15. התובעת מצידה פעלה בחוסר תום לב מובהק בכך שלאחר קבלת המסרון השני תרמה סך
- 28 של 10 ₪ לנתבעת 1, כאשר ההסבר שניתן על ידי התובעת לתרומה זו, לפיו התרומה נועדה
- 29 לאתר את זהות השולח של המסרון השני שנשלח לה (ביום 1.10.23), הינו הסבר בלתי
- 30 משכנע בלשון המעטה.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 18944-08-25 לבמור נ' ראש יהודי (ע"ר) ואח'

תיק חיצוני:

16. כאמור לעיל, המסרון השני שנשלח לתובעת נשלח מאותו מספר טלפון שממנו נשלח המסרון הראשון (מיום 20.9.23) ואף הוא התייחס בתכניו לנתבעת 1. יתרה מכך, התובעת לא הביאה ראיה כלשהי לטענתה לפיה ייתכן כי המספר שממנו נשלח אליה המסרון השני משמש לשליחת מסרונים על ידי גורמים שונים; ולפיכך, כך לשיטת התובעת, אין די בכך שהמסרון השני נשלח מאותו מספר שממנו נשלח המסרון הראשון, ובכך ששניהם מתייחסים לפעילותה של הנתבעת 1, כדי להביא למסקנה כי גם המסרון מיום 1.10.23 נשלח על ידי הנתבעת 1.
17. המסקנה המתבקשת מהתנהלות התובעת היא כי התובעת העבירה תרומה זו לנתבעת 1 אך ורק על מנת שהנתבעת 1 תקבל כתובת הדוא"ל שלה, וזו תיכנס לרשימת התפוצה של הודעות הדוא"ל הנשלחות על ידי הנתבעת 1. או אז תוכל התובעת להשיא את רווחיה במקרה של תביעה עתידית לפי חוק התקשורת, היה והיא תבקש (באמצעות שליחת דוא"ל תוך הימנעות מכוונת מלחיצה על כפתור ה"הסרה") להסירה מרשימת התפוצה של הנתבעת 1, והנתבעת 1 תימנע מלעשות כן.
18. להשקפתי, התוצאה המתחייבת מהתנהלות התובעת היא הפחתה משמעותית עד מאוד בסכום הפיצוי שלו היא זכאית. סעיף 30 לחוק התקשורת אכן מבוסס על העיקרון של אכיפה אזרחית של הוראות החוק, ולפיכך נקבע בפסיקה כי יש לראות ברף שקבע המחוקק בסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת משום נקודת מוצא לפסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק (ר' רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (27.7.14)). יחד עם זאת נקבע בפסיקה, כי התנהגות בחוסר תום לב מצד התובע עלולה להביא להפחתת שיעור הפיצוי שלו הוא יהיה זכאי, וכן כי בתביעות ספאם הסמכות לפסוק פיצויים לדוגמא ממילא נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט (ר' עניין בן עמי, פסקה 27 לפסק הדין).
19. למען שלמות התמונה יצוין עוד, כי התובעת לא ביססה עילה להטלת אחריות על הנתבעת 2 אך מכוח היותו חבר בוועד העמותה של הנתבעת 1. אין זה ברור מה, אם בכלל, אחריותו או מעורבותו של הנתבע 2 בשליחת ההודעות נשוא התביעה, ועצם העובדה ששמו נזכר במקצת ההודעות אין די בה כדי להטיל עליו אחריות כלפי התובעת. בהקשר זה כבר הובעה עמדה בפסיקה לפיה "אין מקום להטלת אחריות אישית על נושא משרה בגין פרסום שעשתה חברה, מכוח סעיף 30א(ח) (כעומד לבד, מבלי שתוכח אחת העילות המוכרות בדין לחיוב אישי או להרמת מסך, או מבלי שתוכח עוולת מסגרת אחרת" (ר' ת"צ (מחוזי - חיפה) 10681-03-23 פרייפלד נ' וודסטוק גאלרי בע"מ (28.11.24), פסקה 56).
20. התובעת אף לא ביססה את טענתה, לפיה הנתבעת 1 הפרה בדרך זה או אחרת את הוראות חוק הגנת הפרטיות. מכל מקום, התובעת לא הבהירה מדוע קמה לה עילת תביעה נגד הנתבעת 1 מכוח הוראות חוק הגנת הפרטיות בנוסף לעילה לפי חוק התקשורת. בשני

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 18944-08-25 לבמור נ' ראש יהודי (ע"ר) ואח'

תיק חיצוני:

- 1 המקרים מדובר בסופו של יום בפיצוי על רכיב נזק בלתי ממוני שלא הוכח ושנוגע במהותו
- 2 לאותו סוג של פגיעה נטענת כתוצאה מקבלת הודעות ספאם והמטרד שבקבלת הודעות
- 3 אלה. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בתאד"מ (שלום – חדרה) 45976-05-23 וגנר נ'
- 4 **וודסטוק גלרי בע"מ (17.9.24)**, פסקה 31 לפסק הדין: **"אני סבורה, שהפיצוי ללא הוכחת**
- 5 **נזק, במסגרת חוק התקשורת, מגלם בתוכו גם את הפגיעה בפרטיות הנגרמת בשל שליחת**
- 6 **הודעת פרסומת ללא רצון הנמען, תוך שימוש בפרט אישי"**.
- 7 21. סיכומי של דבר, נוכח הפרת הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת על ידי הנתבעת 1 מחד
- 8 גיסא, ונוכח התנהלותה חסרת תום הלב של התובעת מאידך גיסא, ראיתי לנכון לקבל
- 9 התביעה באופן חלקי ולהעמיד את הפיצוי לתובעת על סך של שקל אחד בגין כל הודעה.
- 10 22. לפיכך, תשלם הנתבעת 1 לתובעת פיצוי בסך של 23 ₪. הסכום האמור ישולם לתובעת בתוך
- 11 30 יום, שאם לא כן תתווסף לו ריבית שקלית כדין החל ממועד מתן פסק הדין ועד לתשלום
- 12 בפועל.
- 13 23. התביעה נגד הנתבע 2 נדחת.
- 14 24. בנסיבות העניין (וביחס לנתבע 2 לקחתי בחשבון גם את אי התייצבותו לדיון בתביעה) יישא
- 15 כל צד בהוצאותיו.
- 16 25. ניתן להגיש בתוך 30 יום בקשת רשות ערעור על פסק הדין לבית המשפט המחוזי בירושלים.

ניתן היום, י"ח שבט תשפ"ו, 05 פברואר 2026, בהעדר הצדדים.

13
דן ליברמן, שופט

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 18944-08-25 לבמור נ' ראש יהודי (ע"ר) ואח'

תיק חיצוני:

1

